

[Erik Eriksen.]

landsmøde formede sig på den måde, at partiets ledelse var i færd med at afskrive den sidste del af det, vi kalder liberale vælgere.

Må jeg så også gøre et par bemærkninger til det, der er sagt om folketingets arbejdsform. Det glæder mig, at så mange åbenbart har samme synspunkter, som jeg meget, meget enkelt prøvede at nævne. Nu sagde den højtærede statsminister i dag med henblik på eventuelt at prøve udvalgsbehandling, før en sag havde været til første behandling her i salen, at jordlovene på en måde havde været til udvalgsbehandling, før vi fik første behandling her i salen. Det kan man til en vis grad sige, men også kun til en vis grad, for det forslag, vi drøftede, blev ikke drøftet i noget almindeligt folketingsudvalg; det var i markedsudvalget, og det, vi behandlede, var et embedsmandsforslag, hvorom man fra alle partiers side og også ministrene sagde: det er ikke vort forslag, det er først og fremmest embedsmændenes. Jeg er altså ikke sikker på, at man helt kan drage nogen konklusion af de erfaringer, vi har gjort på dette område.

Ellers skal jeg blot sige om den debat, der er ført, at det altså kan fastslås, at regering og opposition fremdeles har hver sit syn på helhedsløsningens værdi. Den højtærede statsminister var så optimistisk, at han oven i købet erklærede, at han ville blive i arbejdstøjet og afvente, hvad jeg havde kaldt blændværkets afsløring eller noget i den retning. Det var vel nok en udtalelse, som havde betydelig interesse, for den højtærede statsminister behøvede slet ikke at have afgivet nogen erklæring, men altså, så optimistisk er man. Vi andre har ikke denne optimisme, tværtimod. Derimod er vi formentlig enige om, at noget meget afgørende er, hvilket omkostningsniveau dansk økonomi og erhvervsliv kommer til at arbejde under i den kommende tid. Dét må jeg sige at jeg tror, at den lovgivning, der er gennemført, er kommet for let til verden. Det er for enkelt, og det er sket for hurtigt. Derfor tror jeg, det vil vise sig, at den indeholder adskillige skavanker.

Jeg nævnte i går pris- og avancementstopps direkte indgriben i prisdannelsesmekanismen, og jeg gav udtryk for, at jeg fandt det betænkeligt, men jeg vil også føje til i

anledning af det, det ærede medlem hr. K. B. Andersen sagde, at jeg finder det virkelig også betænkeligt, at der ikke er blevet lagt loft over statens udgifter. Man kan ikke stille det op på den måde, som det ærede medlem gør, slet ikke. Hvad man end kan mene om helhedsløsningen og det loft, vi lagde dengang, viste det sig ganske enkelt, at hvis der er fælles vilje til at nå frem til noget sådant, kan det lade sig gøre. De fleste af os har været her i så mange år. Vi ved godt, at skal man gribe ind på det område, må man sige, at staten må få så meget til sine indtægtsstigninger og borgerne så meget, og så ved det ærede medlem særdeles vel, at hvis ikke der er nogenlunde enighed om at prøve på at begrænse statens forbrug, så er det faktisk uladsgiggørligt. Så kan det ærede medlem komme her og sige: ja men de skatter, der er indkommet, de 17 pct., får borgerne ikke noget af dem? Men det er slet ikke dem, der ligger til grund for den betragtning, jeg var inde på.

Jeg vil oprigtigt udtale håbet om, at regeringen ikke lader sig friste af, at den gennem lån i udlandet har fået flere penge i kassen. Mange har været ængstelige for at betroe denne regering flere penge. Det behøver jeg ikke at begrunde. Jeg kan igen minde om den gamle kollega, der sagde, at der er det mærkelige ved penge, at de helst vil være, hvor der kæles for dem. Jeg vil bestemt ikke beskyldte den høje regering for, at den kæler for det mammon, den enten har lånt sig til eller hentet ude hos borgerne.

Jeg har altså ikke regeringens optimistiske syn på denne helhedsløsning, og jeg må pege på, at der er mange forhold, som jeg tror vil modarbejde den. Jeg nævnte i går pristalsudviklingen, og den højtærede statsminister har i dag peget på, at regeringen ved sin importpolitik søger at lempe derpå; det er all right. Men vi har jo nu nået det tidspunkt, hvor det lønregulerende pristol begynder at, om jeg så må sige, tage form, og hvad kan det ikke komme til at betyde af ødelæggelser, hvis det udløser dyrtidsportioner til 400-500-600 mill. kr.? Jeg mener virkelig at turde sige, at her er farligt og højeksplosivt stof, som for sit vedkommende meget let kan gøre helhedsløsningen illusorisk.

Videre er det min opfattelse, at regerin-